

է տուել, որ Թիւրքիան միշտ զիջող է գտնուել այն դէպ-
քերում, եթք եւրոպական պետութիւնները եռանդով և միա-
համուռ ջանքեր են գործ դրել ազգելու նրա վրայ: Ստիպել
Եւրոպային յայտնել այս կերպով իր կամքը—ահա այս է Բրիւս-
սէլի կօնդրէսի նպատակը: Մենք յայտնում ենք մեր սրտագին
համակրանքը հայ տանջուող ազգաբնակութեան վիճակի վերա-
բերմամբ և դիմում ենք մեր հայրենակիցներին, և առանձնա-
պէս մամուլին՝ խնդրելով աջակցութիւն ցոյց տալ Բրիւսէլի
կօնդրէսի ձգտումներին և հայերի բողոքին ամեն տեսակ բըռ-
թիւնների դէմճ:

Սակայն այս բոլորը դեռ ևս աւելի պատօնական, քան
գործնական նշանակութիւն ունի. թէս անտարակոյս է այդ
բուռն հասարակական բողոքի ազգեցութիւնը նաև եւրոպական
դիպլօմատների վրայ: Դրան ապացոյց այն որ, ինչպէս հաղոր-
դում է «Petite République» լրագիրը, արտաքին գործերի մի-
նիսար Դէլկասէ, համաձայն իր խոստման, որ տուել էր մի քա-
նի պատգամաւորներին, ուղարկեց Մուշ Գրանսիական
հիւապատոսարանի պաշտօնեային՝ տեղի վրայ քննելու համար
քիւրդերի և հայերի միշտ այնտեղ ծագած ընդհարումները:
«Pro Armenia» լրագիրը հաղորդում է նոյնպէս, որ Դէլ-
կասէ վճռեց մեծացնել Գրանսիական հիւապատոսութիւնների
պաշտօնեաների կօնտինգէնտը Փոքր-Ասիայում, մանաւանդ
Մեծ և Փոքր Հայաստանում:

Ֆրանսիայի օրինակին հետեւեցին և կը հետեւեն անշուշտ
միւս մեծ պետութիւնները: Այդպիսով մի աղօտ լոյս է սկսում
երեւալ թիւրքահայերի մասը հորիզոնի մի անկիւնից...

Պօլսից հեռագրում հն. Հայոց պատրիարք Օրմաննեանը
հրաժարական տուեց, որովհետեւ Բ. Դուռը անհնետեանք թողեց
նրա բողոքը հայերի ճնշման դէմ և միջոցներ չառաւ, մինչեւ
շատերը հայերից սարսափելի ճնշումների պատճառով ստիպուած
են կրօնափոխ լինել:

L. U.

27 յուլիսի.

Պ Օ Լ Ս Ի Թ Ե Բ Ը Թ Ի Ց

Սոոյ Ժառանգաւորաց վարժարանը ասկէ առաջ երբէք այն-
չափ ամուլ եղած է որչափ որ է հիմայ: Քանի մը զարգաց-
եալ և քիչ շատ հմուտ եկեղեցականներ՝ որոնք հոն ուսած են,
և որոնք այլ այլ պաշտօններով հոս հոն կը գտնուին, ինքնին

մէյմէկ ապացոյց են թէ այդ հաստատութիւնը ունեցած է իր փայլուն ատենները։ Ատիկա սակայն անցեալն է, և երբ մարդ ներկան աչքի առջև բերէ, ցաւով պիտի ստիպուի հաստատել սա պարագան թէ այսօր այդ երբեմնի փայլին յետին մէկ նշոյն իսկ չէ մնացած վարժարանին վրայ, թէ հին արդիւնքին մէկ պղտիկ, աննշան մասին իսկ չի գար արդարացնել անոր գոյութիւնը։

Կաթողիկոսական վերջին ընտրութեան առթիւ մասնաւորաբար շեշտուեցաւ այս պարագան, և շատեր այն ատեն գրեցին թէ Սսոյ աթոռին վրայ բազմող կաթողիկոսին զվարապ պարտականութիւններէն մէկն ալ պէտք է ըլլայ նաև Ժառանգաւորաց վարժարանին կազմակերպումը։ Արմաշի Դպրեցանքին օրինակը մէջտեղն է, և ամէն մարդ զիտէ որ եթէ երբէք չկրցաւ վարչական ամէն կարողութիւններով օժտել իր շրջանաւարտննրը, — բայն մը որ արդէն մաս չէր կազմեր իր ծրագրին, — գոյն յաջողեցաւ ըստ ամենայնի հմտութ, լուսամիտ և զարգացեալ եկեղեցականներով օժտել կղերը։ Ճիշտ այդօրինակ արդիւնք մը կը սպասուէր նաև Սսոյ Ժառանգաւովաց վարժարանէն, եթէ երբէք շարունակուէին այն ջանքերը՝ որոնցը ու երբեմն բաւական նշանակելի դիրք մը յաջողած էին տալ անոր։ Հոս ալ յարատեութեան ողիին պակամն է որ կը յայտնուի, միշտ իր անփոփխելի արդիւնքովը։ Ժառանգաւորացը այսօր պարզ որբանոցի պէս բան մը դարձած է, կը ըթական ողորմելի ու գերազանցավէս սահմանափակ ծրագրով մը, որ կրկին պէտք եղածին պէս չի գործադրուիր ուսուցչական կարող խումբի մի չգոյութեան պատճառաւ։ Այս պայմաններուն մէջ ալ ի՞նչ տեղի կը մնայ զարմանալու որ ամէն մարդ պաղ անտարբերութիւն մը միայն ցոյց կուտայ այդ կրթական եկեղեցական հաստատութեան նկատմամբ։

Բայցի կիլիկոյ կաթողիկոսական ընտրութեան Պատրիարքական պատուիրակ Կէօմիւլքնեան Մովսէս Կոլիսկոպոսի պաշտօնը հաստատող գիրէն, Դատական նախարարութեան կողմէ Պատրիարքարանի զրկուեցան զանազան գործերու համար պատրաստուած մէկ քանի թագուիրներ։ Պատրիարքարանը հեռազիր մը ուղղելով Պիլէճիկի առաջնորդարանը, պիտի յանձնարարէ Սոազնորդ Տ. Մովսէս Կոլիսկոպոսի որպէս զի անմիջապէս Պոլիս գայ, հարկ եղած հրահանգները ստանալով Ատանա մեկնելու համար։

Մովսէս Կոլիսկոպոսը յուլիսի 5-ին հասել է Պոլիս։